

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD**

ZITTING 2019-2020

Nr. 3

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 22 november 2019

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	3
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	3
MEDEDELING	3
BELEIDSOVEREENKOMST STEDENFONDS 2014-2019	3
Beleidsvereinkomst Stedenfonds tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de periode 2014-2019 – Addendum 6 – Stuk 736 (2019-2020) – Nr.1	
Bespreking	3
<i>Sprekers: Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Khadija Zamouri – Els Rochette – Mathias Vanden Borre – Arnaud Verstraete</i>	

Stemming	6
INTERPELLATIE (R.v.O., art. 61)	7
van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het uitstel van de toepassing van het nieuwe Vlaamse inschrijvingsdecreet <i>Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Guy Vanhengel – Gilles Verstraeten – Jan Busselen – Els Rochette – Sven Gatz, collegelid</i>	
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	16
VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 59)	16
van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de capaciteit van het Nederlandstalig lager en middelbaar onderwijs in Brussel <i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Arnaud Verstraete – Dominiek Lootens-Stael – Els Rochette – Guy Vanhengel – Mathias Vanden Borre – Sven Gatz, collegelid</i>	
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	22
BIJLAGEN	23
TREFWOORDENREGISTER	24

3de vergadering

Vergadering van vrijdag 22 november 2019

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.36 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter: Collegelid Pascal Smet is verhinderd wegens ambtsverplichtingen in het buitenland.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Mevrouw Khadija Zamouri wenst haar vraag om uitleg die geagendeerd is voor deze vergadering om te zetten in een schriftelijke vraag.

MEDEDELING

De voorzitter: Bij brief deelt de voorzitter van het Parlement Wallon mee dat het Parlement Wallon zich ter vergadering van 4 september 2019 heeft geconstitueerd.

BELEIDSOVEREENKOMST STEDENFONDS 2014-2019: Addendum 6 Stuk 736 (2019-2020) – Nr. 1

Bespreking

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Zoals jullie weten, is het Stedenfonds een project dat langdurig loopt. Het Stedenfonds heeft een aantal strategische doelstellingen, waarbij we proberen om onze stad aangenamer te maken om in te wonen en te leven, om kansengroepen en personen met migratieachtergrond te laten deelnemen aan het maatschappelijk leven, om de kennis en het gebruik van het Nederlands in Brussel te stimuleren en om de sociale cohesie in de Brusselse samenleving te verhogen. Die doelstellingen betreffen de kern van een aantal van de taken van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De Stedenfondsmiddelen zijn voor ons een belangrijk instrument om slagkracht te hebben. Ik ben dus blij dat we hierover vandaag kunnen praten.

Het is belangrijk om te zeggen dat er vandaag een technisch element op de agenda staat. Het betreft een bespreking van de beleidsovereenkomst van 2014 tot 2019 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC, maar vooral over het 6de addendum daarop. Een dergelijk

addendum is een jaarlijks terugkomend gegeven, waarbij we de groeivoetmiddelen die de Vlaamse overheid aan de VGC toekent in het kader van het Stedenfonds moeten bestendigen.

Standaard gaat het over 3,5 % voor 2019. Vooraleer iedereen enthousiast wordt, moet ik nog vermelden dat het een formalisering betreft van een toewijzing die reeds gebeurde bij de begrotingsopmaak 2019. Dit zijn dus geen extra middelen. Daarover werd toen uitgebreid gedebatteerd. De Raad had toen nog een andere samenstelling.

Het is wel belangrijk om aan te geven waar die middelen naartoe gaan. 80.605 euro ging naar loonkosten voor VGC-personeel dat wordt gefinancierd met middelen van het Stedenfonds. 25.415 euro diende voor de capaciteitsuitbreiding in de kinderopvang. 300.000 euro diende voor de welzijns- en de vrijetijdswerking van D'Broej. Zij die D'Broej kennen, weten welk prachtig werk zij in Brussel verrichten. 126.000 euro ging naar het opstarten en ondersteunen van pilootprojecten voor nieuwe opleidingen. 60.000 euro ging ten slotte naar de werking van de gemeenschapscentra, die we allemaal een warm hart toedragen.

Nadat de formalisering in deze Raad is gebeurd, kunnen de Vlaamse overheid en de VGC dit addendum goedkeuren. Wij vragen dus eigenlijk toestemming aan de raadsleden om dit addendum te mogen goedkeuren. Ik sta uiteraard open voor vragen, maar ik reken erop dat de raadsleden het debat hebben gelezen dat naar aanleiding van de oorspronkelijke overeenkomst plaatsvond.

Ik wil nog aangeven dat het Stedenfonds van 2014 tot 2019 loopt. Het jaar 2019 loopt op zijn laatste benen. Er kwam een jaar verlenging, voornamelijk omdat er een debat was rond het al dan niet werken met een Brusseldecreeet. Aangezien dat debat tijdens de vorige legislatuur niet werd afgerond, werd besloten om het Stedenfonds met 1 jaar te verlengen. Het Brusseldecreeet zal bepalend zijn om te beslissen hoe en of er nog een nieuwe Stedenfondsovereenkomst wordt gemaakt.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Het laatste addendum dat we voor deze periode moeten goedkeuren, is inderdaad een technisch gegeven. We zullen dit uiteraard goedkeuren.

Los daarvan wil ik terugkomen op wat mijn voorgangers en ik telkens hebben aangehaald. Collega's Annemie Maes, Hannelore Goeman en Paul Delva hamerden er steeds op dat we bij het afsluiten van de nieuwe beleidsovereenkomst heel attent moeten zijn. Het College moet er bij de Vlaamse collega's steeds op blijven hameren dat een voorafname van 10 % op de middelen van het Stedenfonds ver beneden de Brusselnorm ligt. De hoofdstad van België en van Vlaanderen verjongt. Het bevolkingsaantal neemt toe. We zijn een aantrekkelijke hoofdstad om in te ondernemen of te leven. De uitdagingen die daarbij horen, zijn er echter ook. Als kleine Nederlandstalige entiteit staan wij in deze hoofdstad voor enorme uitdagingen. Ik wil nogmaals onderlijnen dat we dit moeten blijven aankaarten bij de Vlaamse collega's, door zeer concreet op hun emotie te spelen. We moeten hen laten inzien dat het ook hun hoofdstad is en dat we er samen iets moois van moeten maken.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Ik heb begrepen dat ik over de technische kant nog een en ander moet bijleren. Het is nog niet zo duidelijk dat de groeivoet van 3,5 % voor 2020 wordt aangehouden en anderzijds is er de vrees dat er na 2019 ook voor het Stedenfonds 6 % zal worden bespaard. Gelet op de uitdagingen waar we voorstaan, is het verontrustend dat het bedrag voor het Stedenfonds zou dalen.

Heeft de collegevoorzitter al een idee wat we mogen verwachten voor het nieuwe Stedenfonds? Heeft ze al zicht op een timing? De administratie en bevoegde diensten moeten zich immers kunnen voorbereiden op de nieuwe regeling. Ik hoop dat we daarover snel duidelijkheid hebben.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik dank de collegevoorzitter voor haar verhelderende toelichting. Het is goed dat ze heeft uitgelegd dat het over een technisch addendum gaat, en dat ze ook heeft gezegd waar de middelen aan besteed worden. Zo kunnen we de meerwaarde zien van het Stedenfonds.

Bij het vorige addendum heeft mijn fractie voor gestemd en wij zullen dat vandaag ook doen.

Voor het volgende jaar zijn de middelen al verzekerd. Het zou goed zijn dat we de huidige trend in de toekomst kunnen aanhouden.

Tot slot nog dit: op emotie spelen – zoals mevrouw Khadija Zamouri vraagt – is niet helemaal verkeerd, maar persoonlijk verkies ik toch iets meer de ratio. Versta dat niet als een verwijt. Er mogen emoties zijn in de politiek, maar tegelijk kunnen we best de juiste argumenten gebruiken. Dan denk ik dat we eruit geraken in het overleg met de Vlaamse Regering.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik dank de collegevoorzitter voor de toelichting. Groen heeft de vorige addenda bij het Stedenfonds goedgekeurd. Wij zullen dat ook vandaag doen.

Het voorliggende addendum is de logische voortzetting van wat in het verleden al werd beslist. Daarnaast is het belangrijk vandaag al eens vooruit te blikken om te zien wat we in de toekomst kunnen verwachten.

De punten die hier voorheen naar boven zijn gekomen bij de bespreking van het Stedenfonds zijn vandaag nog aan de orde. Systematisch hebben we moeten vaststellen dat de Brusselnorm niet werd gehaald. We hebben ons daar unaniem over verontwaardigd. Vlaanderen zou de normen die het zichzelf oplegt, toch moeten respecteren. Dat blijft dus een aandachtspunt in de toekomst. Op dat punt kan ik de vorige sprekers dus zeker bijvallen.

Heeft de collegevoorzitter al iets vernomen over de middelen waarover het Stedenfonds in de komende jaren kan beschikken? Ik weet dat die vraag niets te maken heeft met wat nu voorligt, maar ik vind toch dat we ons daarover al moeten vragen stellen.

Zoals de vorige sprekers reken ik erop dat het College de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hierover op tijd zal aanspreken met rationele en emotionele argumenten, zodat Brussel recht wordt gedaan. De uitdagingen in Brussel zijn enorm: op het vlak van onderwijs, welzijn, cultuur, sport. Er moeten meer middelen komen om al die uitdagingen aan te gaan.

Nog 2 puntjes. Bij het overleg over het huidige Stedenfonds hebben we steeds gehamerd op de implementatie van de armoedetoets en meer ondersteuning voor Brede School. Wij willen dat de ondersteuning van de maatschappelijk zwakkeren versterkt wordt. Wij blijven dat herhalen en ik geef die aanbeveling vandaag weer graag mee aan het College bij het overleg over de volgende overeenkomst over het Stedenfonds in de hoop dat die zich op een meer participatieve manier ontwikkelt.

Wij kijken uit naar zo een traject en stemmen vandaag alvast voor het addendum.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik dank de verschillende sprekers voor hun opmerkingen en vragen. Wat voorligt, is inderdaad een technische zaak. Anderzijds is het opzet van het Stedenfonds allesbehalve technisch. Ik heb hier al gezegd in welke richting de groeivoet moet evolueren. Ik wil hier nog wel eens herhalen welke werking daarachter zit. Het gaat over sociale economie, het werk van FIX, van EVA vzw, het atelier Groot Eiland, allerhande initiatieven die erop gericht zijn mensen perspectief te geven, hun talenten te leren ontdekken, armoede te bestrijden; het gaat over Nasci, een organisatie om kwetsbare moeders te ondersteunen zodat ze hun kinderen een betere start in het leven kunnen geven. Ik vermeld ook nog D'Broej, het Huis voor Gezondheid, de uitbreiding van de kinderopvang... Het Stedenfonds maakt Brussel sterker. Dat moet beklemtoond blijven.

Ik zou op nog meer vragen kunnen antwoorden. Toch lijkt het mij aangewezen jullie nog even geduld te vragen. De Vlaamse Regering is nog niet zo lang geleden van start gegaan. Zal er met een nieuw Brusseldecreeet worden gewerkt, met een nieuwe overeenkomst Stedenfonds? Wij als VGC, zijn uiteraard bereid om rond de tafel te gaan zitten. Er is al een afspraak gepland met Vlaams minister Bart Somers.

Mijnheer Verstraete, we moeten inderdaad inzetten op een participatietraject en de versterking van de basiswerking, de eerstelijns, op initiatieven van armoedebestrijding enzovoort. Dat ligt helemaal in de lijn van ons bestuursakkoord.

Op ambtelijk niveau is er al overleg aan de gang. De administratie en de kabinetten zijn al bezig met de voorbereiding. Zo gauw we zicht hebben op een timing – die is verlengd – zullen we u op de hoogte houden. De Vlaamse Regering is momenteel haar begroting aan het opmaken. Die moet nog worden goedgekeurd in het Vlaams Parlement. We vangen berichten op van besparingen. Ik hou mijn hart vast voor repercussies voor Brussel en het Stedenfonds.

Zolang er geen definitieve uitspraken zijn, kunnen we echter niet veel zeggen. Ik hoop dat we met z'n allen, vanuit de verschillende partijen, aan onze collega's in Vlaanderen kunnen uitleggen hoe belangrijk de middelen van het Stedenfonds zijn voor de VGC, voor Brussel.

Een Stedenfonds dat over de nodige middelen beschikt, maakt het verschil in Brussel. Ik laat in het midden of dat nu een emotioneel dan wel een rationeel argument is. Daarenboven is investeren in Brussel niet alleen goed voor Brussel, maar ook voor Vlaanderen. Uiteindelijk wordt het hele land er beter van. Ik zal dat graag met handen en voeten blijven uitleggen.

Stemming

De Beleidsovereenkomst Stedenfonds 2014-2019 – Addendum 6 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar
Hebben zich onthouden: Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 61)

Uitstel van de toepassing van het nieuwe Vlaamse inschrijvingsdecreet

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): In 2002 heeft de Vlaamse Regering het onzalige GOK-decreet ingevoerd.

Mijnheer Gatz, de Volksunie, destijds uw partij - u was toen nog geen partijgenoot van toenmalig Vlaams minister Marleen Vander Poorten - zat toen in de regering en heeft de paarsgroene regering gedepanneerd en het GOK-decreet gesteund.

Intussen zijn we een aantal jaar verder en zijn meerdere mensen tot het inzicht gekomen dat het blijkbaar beter is het GOK-decreet op te bergen. Ik heb me destijds hevig tegen het GOK-decreet verzet. Ik zag immers al aankomen wat er zat aan te komen, met name dat in Brussel Nederlandstalige kinderen niet terecht zouden kunnen in de Nederlandstalige school van hun keuze, hoewel het Nederlandstalig onderwijs in Brussel gefinancierd wordt door de Vlaamse Gemeenschap. Wat ik toen in de VGC daarover zei, werd bestempeld als doemdenken, onder meer door collega Guy Vanhengel.

Al snel werd aan professoren de opdracht gegeven een systeem te ontwikkelen dat voor voorrang zou zorgen voor Nederlandstalige kinderen. Die voorrang is altijd ondermaats gebleven maar de nieuwe maatregel was dan toch een teken van vooruitschrijdend inzicht, van een stap in de goede richting. Intussen is die voorrangsregel opgetrokken tot 55 %. Nu wil men nog verder gaan. We gaan er dus op vooruit, maar we zijn nog niet waar we moeten zijn. Absoluut niet. U weet dat mijn partij voorstander is van een absolute voorrang voor Nederlandstalige kinderen.

Anderhalf jaar geleden, in de maand maart 2019, was er hier een debat over dezelfde thematiek. We werden toen geconfronteerd met een toch wel bijzonder schrijnend probleem van een ouderpaar, man en vrouw, allebei Nederlandstalig – Vlamingen *pur sang*, als ik dat zo nog mag zeggen – allebei in Brussel geboren en getogen, die er maar niet in slaagden hun Nederlandstalig kind in een Nederlandstalige school in Brussel in te schrijven, in 1 van de 7 scholen van hun keuze! Nadat de ouders een e-mail hadden gestuurd naar het LOP kregen ze een lijstje van scholen toegestuurd. Het bleken technische scholen te zijn, terwijl het kind de ambitie en wellicht ook de mogelijkheid had om Latijn te gaan studeren en dus op zoek was naar een school met dat aanbod.

Dat bijzonder schrijnend geval legt toch wel bloot dat we met een gigantisch probleem zitten, met name dat wij er niet in slagen de school van hun keuze aan te bieden aan die kinderen die toch de 1ste doelgroep zouden moeten zijn van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het uithangbord van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlamingen in Brussel zijn onze 1ste doelgroep. Wanneer die mensen geen plaats vinden in de school van hun keuze dan is er een bijzonder groot probleem.

Gelukkig is er intussen een voortschrijdend inzicht tot stand gekomen en beseft de Vlaamse Regering dat het beter is het GOK-decreet op te bergen. De 55 %-voorrangsregeling voor Nederlandstaligen is immers onvoldoende. Men beseft dat het percentage beter tot 65 % wordt opgetrokken.

Dat is een stap in de goede richting. Het is niet voldoende, maar we gaan erop vooruit. Jammer genoeg en ondanks het feit dat we een N-VA-regering hebben en er dus hoop was dat de problemen zouden worden opgelost, gebeurt dit niet. Men is blijkbaar van plan om het nieuwe inschrijvingsdecreet uit te stellen naar het schooljaar 2021-2022, een relatief verre toekomst. De mensen die met een ietwat geruster gemoed naar het volgende schooljaar uitkeken, moeten dus opnieuw met dezelfde onzekerheid kampen. Het is blijkbaar technisch niet mogelijk dat zo snel voor elkaar te krijgen.

De informatica is nochtans al verder gevorderd en het lijkt me raar dat we er niet in kunnen slagen een systeem op poten te zetten dat moet leiden tot de toepassing van de nieuwe inschrijvingsregeling. En als bekwame informatici daar al niet toe in staat zijn, lijkt het me nog merkwaardiger dat we de voorrangsregel van 55 % niet tot 65 % kunnen optrekken. Ingewikkelde algoritmes schijnen daarvoor niet nodig te zijn. Er lijkt me geen bijzonder gecompliceerde informatica voor nodig te zijn. Het is bijzonder vervelend dat een N-VA-minister van Onderwijs die goed weet wat er aan de hand is, er niet in slaagt om dat met enige spoed in orde te brengen.

Ik citeer mevrouw Liesbet Dhaene, een collega die vorig jaar in een debat het volgende zei: “De voorrang voor Nederlandstaligen in Brussel is essentieel. Nederlandstalige ouders die hun kinderen niet ingeschreven krijgen in een school in de buurt wegens een toevloed van anderstaligen, dat kan je niet uitleggen.” Dat waren ook de woorden van collegevoorzitter Guy Vanhengel in 2003. Het doet pijn dat uitgerekend een N-VA-minister van Onderwijs geen spoed achter deze zaak zet.

Ik weet dat u als collegelid niet rechtstreeks voor deze materie bevoegd bent en niet kan ingrijpen in de inschrijvingsregels noch in de manier waarop het LOP ze toepast. Toch ga ik ervan uit dat er tussen u en de Vlaamse Regering een goed contact bestaat, u op geregelde tijdstippen overleg pleegt en u er bijgevolg bij de Vlaamse Regering kunt op aandringen om indien het niet lukt de inschrijvingsregels te veranderen, op zijn minst de voorrangsregel van 65 % met hoge spoed in te voeren. Zo kan de regel al van toepassing zijn voor het schooljaar 2020-2021. Nogal wat ouders die in een moeilijke situatie verkeren en ongerust zijn voor de toekomst kunnen dan ietwat geruster zijn.

Ik zou willen weten wat die technische problemen eigenlijk zijn die ertoe leiden dat het onmogelijk is het nieuwe systeem voor het volgende schooljaar al toe te passen. Is er overleg geweest tussen de Vlaamse Regering en het College en met u in het bijzonder, bevoegd voor Onderwijs in Brussel, aangezien er toch een specifiek Brussels luik aan vasthangt?

En tot slot, zou ik willen weten welke stappen u al hebt ondernomen bij de bevoegde Vlaamse minister om de voorrangsregel tot 65 % op te trekken en versneld toe te passen?

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Vroeger had ik de gewoonte om als collegelid op de tussenkomsten van de heer Dominiek Lootens-Stael te antwoorden en kon ik dus niet altijd vrijuit spreken. Nu zal ik dat wel doen. Kritieken en partijpolitieke beschouwingen kon ik toen als lid van mijn fractie niet maken, maar nu kan dat wel.

De liberalen houden vast aan fundamentele principes die altijd terugkomen. Misschien kan ik ze nog even uitleggen. Een van de belangrijkste is het bieden van gelijke kansen aan eenieder. Dat is niet nieuw en het dateert ook niet van de tijd van mevrouw Marleen Vanderpoorten. Het dateert van 1947 en staat vermeld in het Manifest van Oxford. Het manifest telt 3

pagina's. Ik beveel iedereen aan het eens te lezen. Het is nog altijd een ideale leidraad voor wie als rechtgeaarde liberaal in de samenleving wil staan en deze principes volgt.

Het manifest stelt dat we de gelegenheid moeten geven om een volledig onderwijs naar keuze in te richten in overeenstemming met de geschiktheid en ongeacht geboorte of middelen. Voor dat onderwijs moet de overheid zorgen. De liberalen hebben het liefst dat de overheid zich niet al te veel bemoeit, maar voor onderwijs moet de overheid garant staan.

Er zijn nog andere principes die ik soms moet herhalen omdat ze in sommige redeneringen geweld worden aangedaan. Kinderen mag men bijvoorbeeld nooit straffen ingevolge tekortkomingen van hun ouders. Dat doet men niet. Het kind heeft eigen rechten en mag geen gevolgen ondervinden voor de vergissingen van zijn ouders. Dat is voor ons primordiaal.

De vraag rijst dan of inzake de vrije schoolkeuze voorrechten aan taalgroepen kunnen worden verleend. Wij doen dat vanuit een specifiek Brusselse en Belgische context. We hebben in Brussel 2 netten, een klein en een groot en oordelen dat de Nederlandstaligen best wat voorrang krijgen. De Franstaligen doen dat niet. Zij genieten geen voorrang.

Hoe ziet onze bevolkingssamenstelling er in Brussel vandaag uit? We zijn de meest kosmopolitische stad van de wereld. Hier zijn een heleboel kinderen die noch Nederlands noch Frans als thuistaal hebben. Voorrangsregels inbouwen, betekent dat men voor een groot aantal kinderen een uitsluitingssysteem aan het inbouwen is. Dat is de logica van het systeem. Daardoor wordt het voor sommige mensen onmogelijk om aan een andere verplichting tegemoet te komen, de leerplicht.

Kinderen tussen 6 en 18 jaar oud moeten op school zitten. Zelfs als men begrijpt dat men, gelet op de historische context van dit land, hier en daar aan een welbepaalde groep tegemoetkomt, moet met de grootste voorzichtigheid over de rechten van de anderen die hier ook zijn, worden gewaakt. Zij moeten immers ook te allen tijde hun verplichtingen kunnen naleven. Ik spreek over wie noch Nederlandstalig noch Franstalig is, maar toch hier naar school moet kunnen gaan. Ik wil u dit nog eens expliciet meegeven omdat dit aspect een deel is van het hele verhaal. En u, mijnheer Lootens-Stael, gaat hier al 10, 15 jaar stelselmatig aan voorbij. Een groot gedeelte van de bevolking van Brussel sluit u hiermee feitelijk uit. U houdt er *de facto* geen rekening mee. Daardoor plaatst u ze in een situatie die hen belet hun verplichtingen na te komen. (*geroezemoes*)

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Voor ons is de voorrangsregel in Brussel primordiaal. Het is hier inderdaad al aangehaald: de Nederlandstalige groep in Brussel is een heel kleine groep. Er zijn problemen vastgesteld. Ik stel dat ook steeds meer in mijn eigen kringen vast en heb ook weet van wat me ter ore is gekomen vanuit de vorige legislatuur. Ik verwijs onder meer naar het geval dat de heer Lootens-Stael aanhaalt, wat een ernstig geval was. Ook in mijn eigen vriendenkring ken ik mensen die ziedend waren en met tranen in hun ogen stonden. Ze begonnen bijna haat voor onze stad te proclameren omdat ze hun kind niet ingeschreven kregen. Het ging om 2 Nederlandstalige ouders die hun kind niet in een Nederlandstalige school van hun keuze in Brussel ingeschreven kregen. Ze hadden nochtans 5, 6 of 7 scholen opgegeven, maar konden nergens terecht. Dat valt niet uit te leggen.

Wij waren heel blij dat de voorrangsregel is opgetrokken. Ik kan de heer Dominiek Lootens-Stael geruststellen. Op dat vlak zijn we niet van principe veranderd en sluit ik me volledig aan

bij wat mevrouw Liesbeth Dhaene tijdens de vorige legislatuur meermaals heeft herhaald. Voor ons is dat zeer belangrijk.

Als ik de heer Guy Vanhengel hoor, begrijp ik hem wel, maar er is hier inderdaad sprake van een specifieke context. Er wonen hier relatief weinig Nederlandstalige kinderen, het betreft een krimpend publiek in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Meer dan 70 % van de leerlingen spreekt van thuis uit geen Nederlands. Men kan niet beweren dat ons onderwijs niet inclusief is en uitsluit, ondanks de voorrangsregel. We investeren massaal in de uitbreiding van de capaciteit van het Nederlandstalig onderwijs om aan de steeds stijgende vraag tegemoet te kunnen komen. De stijgende vraag is niet afkomstig van de van thuis uit Nederlandstaligen, maar van de anderstaligen omdat ze de kwaliteit van ons onderwijs erkennen.

Op de uitbreiding van ons onderwijs zetten we massaal middelen in. We besteden ook massaal extra middelen om voor deze kinderen in begeleiding te voorzien om hun Nederlands te versterken. Maar vaak komen ze in het 1ste leerjaar aan zonder een gebenedijde letter kennis van de onderwijstaal. We leveren dus al heel wat inspanningen.

Mensen die van huis uit Nederlands spreken, hoeven geen Vlamingen te zijn. Als een van beide ouders Nederlandstalig B2 is, vallen de kinderen al onder de voorrangsregel. Iedereen die wat moeite doet, kan dus onder die voorrangsregel vallen. Dan kan men niet van uitsluiting spreken, maar van een nuttige en noodzakelijke maatregel die ook zijn pedagogische meerwaarde heeft.

Het is goed dat de regel van 55 naar 65 % is opgetrokken. Ik heb met spijt kennisgenomen van het feit dat de regel dit schooljaar nog niet van toepassing is. Het was niet tijdig implementeerbaar. Dat heeft ook gedeeltelijk te maken met het belangenconflict dat de Franse Gemeenschapscommissie heeft ingeroepen waardoor de zaak maandenlang *on hold* heeft gestaan.

En dat heeft geresulteerd in moeilijkheden op het veld die van alle kanten – Brussel, Antwerpen en Gent – werden gesignaleerd omdat men zich niet tijdig had kunnen voorbereiden. Over een stabiel inschrijvingsbeleid beschikken waar de regels goed op elkaar zijn afgesteld, is absoluut nodig. Niemand heeft baat bij een regelgeving die voortdurend verandert.

We moeten dus duidelijkheid en rechtszekerheid bieden aan scholen en ouders. Het is jammer dat de Brusselse voorrangsregels nog niet kunnen worden toegepast, maar het decreet is nu eenmaal een totaalpakket. De inschrijvingsregels zijn een complex gegeven. De verschillende vormen van voorrang die bestaan, grijpen op elkaar in.

Dat complexe systeem wordt inderdaad wat eenvoudiger gemaakt door de dubbele contingentering af te schaffen, maar het lijkt ons onwenselijk en onduidelijk om een deel te implementeren en een ander niet. Ik kan dus enig begrip opbrengen voor het feit dat er uitstel komt, ook al vind ik het op zich een jammerlijke zaak: ook ik had het liever vroeger ingevoerd gezien. We moeten er evenwel voor zorgen dat het systeem van meet af aan correct functioneert en dat het niet tot chaos bij de inschrijvingen leidt, waardoor het draagvlak zou afnemen. We kijken er alvast naar uit dat de opgetrokken voorrangsregel vanaf het schooljaar 2021-2022 een feit zal zijn.

De heer Jan Busselen (PVDA): Zoals de heer Guy Vanhengel al zei, het probleem van het gebrek aan scholen is een probleem voor alle gezinnen. Door de voorrangregels op te trekken, krijg je het probleem dat je leerlingen in het lager onderwijs hebt van wie de ouders geen Nederlands spreken, die vervolgens niet langer in het middelbaar onderwijs kunnen blijven. Als je 20 kinderen in een bus met 15 plaatsen moet zetten, dan is die bus gewoonweg te klein. Dan heb je een grotere bus nodig. Wat we nu doen, is het gebrek aan scholen in Brussel oplossen door kinderen te discrimineren. Dat is het debat dat we nu voeren. Dat is een onaanvaardbare en al te gemakkelijke manier. In feite wordt het probleem niet aangepakt.

De voorrangregel is onderdeel van een politieke visie die volgens mij niet meer past bij de Brusselse realiteit. Zoals de heer Guy Vanhengel ook zei, is het een feit dat we een van de meest kosmopolitische steden zijn, met meer dan 180 nationaliteiten. De stad is de afgelopen 20, 30 jaar enorm veranderd. Als het onderwijs nu geënt blijft op 1 of 2 talen die apart van elkaar moeten functioneren, dan zit je met een probleem.

In onder meer Finland mogen nieuwkomers een deel van hun beginnende schoolcarrière in hun thuistaal volgen. Dat heeft enorm positieve gevolgen. Het maakt dat de thuistaal een positieve plek krijgt in de school. We moeten onze scholenpolitiek aanpassen aan die nieuwe meertalige realiteit. Beschouw taligheid als een rijkdom, niet als iets wat we moeten bekampen. Dat is onmogelijk, en daarmee sluit je mensen uit. Tenzij we ons dus in deze hoofdstad willen opsluiten in een Vlaamse bubbel, moeten we op zoek gaan naar een ander onderwijsbeleid.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Het uitstel van het inschrijvingsdecreet is weer een bijzonder pijnlijk hoofdstuk in deze saga. Door het getalm van de Vlaamse Regering ontstaat nu opnieuw veel onzekerheid op het terrein. Sowieso zijn we het niet eens met een aantal basisprincipes van de hervorming, zoals de afschaffing van de dubbele contingentering. Heeft het collegelid er zicht op of het uitstel er louter komt om technische redenen? Blijkbaar heeft de heer Gilles Verstraeten daar wel al een zicht op... Of komt er nog een inhoudelijk debat over bijvoorbeeld de dubbele contingentering in het basisonderwijs? Heeft het collegelid daarover al overlegd met de Vlaamse minister van Onderwijs?

Wat zal het effect zijn van de invoering van het nieuwe decreet voor het Brusselse onderwijs, met name wat de sociale mix in de scholen van dit gewest betreft?

Tijdens de vorige regeerperiode riep de Franse Gemeenschapscommissie een belangenconflict in tegen de verhoogde voorrangpercentages. Ondertussen is Caroline Désir, die destijds vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Parlement voortrekster was om dat belangenconflict in te dienen, de nieuwe minister van Onderwijs in de Franse Gemeenschap. Ik kan me moeilijk voorstellen dat zij haar bezwaren ondertussen heeft laten varen. Heeft het collegelid nog overleg gepleegd met zijn Franstalige collega? Ziet het ernaar uit dat zij nog verdere acties zal ondernemen?

Voorts kan ik mij helemaal scharen achter het betoog van de heer Guy Vanhengel: elk kind in dit gewest, ongeacht afkomst of taal, heeft zonder meer recht op goed onderwijs en op de school van zijn keuze. De echte uitdaging waar we voorstaan, is ervoor zorgen dat alle Nederlandstalige scholen in de stad even geëerd zijn bij de ouders.

Collegelid Sven Gatz: Wat de technische problemen betreft waarnaar de interpellant verwees, kan ik medelen dat de vorige Vlaamse Regering net voor het einde van haar

ambtsperiode, in mei 2019, een nieuw inschrijvingsdecreet heeft goedgekeurd, dat zou worden geïmplementeerd vanaf het schooljaar 2020-2021. Dat decreet vermeldde onder andere de invoering van een nieuw standaardalgoritme en de invoering van 2 bijkomende voorrangsgroepen in Brussel. Op dat laatste punt spitst de discussie zich hier vandaag overigens toe.

De aanmeldings- en inschrijvingsprocedures van de Lokale Overlegplatformen (LOP's) van Antwerpen, Gent, Leuven en Brussel kregen de opdracht om het te implementeren in hun aanmeldings- en inschrijvingssysteem. Echter, de definitie en codering van dat standaardalgoritme zelf en de wijze waarop bijkomende voorrangsgroepen ingepast moeten worden in de RangOrdeMotor (ROM), werden niet opgenomen in het decreet. Daarom gaf de vorige Vlaamse Regering aan dat er zo snel mogelijk praktische richtlijnen en definities zouden volgen.

Van bij de publicatie van het nieuwe decreet was het duidelijk dat de impact groot zou zijn voor het aanmeldings- en inschrijvingssysteem van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel. Ik som de voornaamste wijzigingen op. Alle secundaire scholen, zowel met een A- als met een B-stroom, moeten via het systeem werken. De aanmelding van de voorrangsgroepen 'broers en zussen' en 'kinderen van personeel' gebeurt centraal. De weigeringsdocumenten worden automatisch gegenereerd. De dubbele contingentering vervalt, maar het voorrangskenmerk 'thuis taal' – in dit geval Nederlands – dat daar deel van uitmaakt, blijft behouden.

Daarnaast wens ik er de nadruk op te leggen dat er 3 elementen zijn die als een geheel moeten worden gezien. Sommigen hier in deze zaal zien ze los van elkaar, wat natuurlijk hun goed recht is, maar de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben een triptiek goedgekeurd, bovenop de elementen die ik zo-even aanhaalde. Zo wordt inderdaad de voorrangsgroep met voorrangskenmerk 'thuis taal' vergroot, van 55 naar 65 %. Daarnaast wordt er een nieuwe voorrangsgroep ingevoerd: '9 jaar Nederlandstalig basisonderwijs'. Dat gebeurt om te vermijden dat kinderen zodra ze 12 jaar zijn en naar het secundair onderwijs moeten, als vreemden zouden worden beschouwd in ons onderwijssysteem, terwijl ze wel degelijk al een heel traject doorlopen hebben in onze Nederlandstalige scholen. Ten derde, wordt er een nieuwe voorrangsgroep ingevoerd: 'een of meer ondervertegenwoordigde groepen, die per school worden bepaald'. Met andere woorden: Nederlandstaligen, anderstaligen die al Nederlandstalig onderwijs gevolgd hebben en sociale voorrangsgroepen vormen nog steeds een drie-eenheid.

Er waren daarnaast nog enkele beperkte wijzigingen, die evenwel soms een ingrijpende technische aanpassing vragen. Al die aanpassingen brengen niet alleen veel extra kosten met zich mee. Vergeet immers niet dat elke aanpassing al gauw enkele honderdduizenden euro's herinvesteringen in het ICT-systeem met zich meebrengt. Het vereist ook een langere ontwikkelingstermijn om alle noodzakelijke wijzigingen in de software door te voeren en voldoende te testen.

Toen begin oktober 2019 de LOP's van de 4 steden moesten vaststellen dat ze nog steeds geen praktische richtlijnen en definities van het departement Onderwijs hadden ontvangen, ontstond er toch wel een zeer problematische situatie. De steden trokken dan ook aan de alarmbel. Er was een decreet van kracht waarvoor de ontwikkelingstijd, de financiële middelen en de fundamentele technische elementen ontbraken om het op tijd en foutloos te kunnen invoeren in het aanmeldings- en inschrijvingssysteem voor het schooljaar 2020-2021.

U stelde ook vragen over het overleg met het College en de stappen die zullen worden genomen om het systeem te implementeren.

In het belang van een foutloze aanmeldings- en inschrijvingsprocedure én in het belang van de leerlingen, de ouders en de scholen vroegen de 3 bevoegde schepenen van de 3 centrumsteden en ikzelf aan de nieuwe Vlaamse minister van Onderwijs, op uitdrukkelijke vraag van onze LOP's, om zo vlug mogelijk een oplossing te vinden om chaos te vermijden. Na een constructief verlopen overleg tussen de 4 steden en de Vlaamse minister van Onderwijs besliste de Vlaamse Regering daarop eind oktober 2019 om het decreet – voornamelijk om technische redenen – te wijzigen en de algehele invoering ervan met een jaar uit te stellen. Een extra reden voor dat uitstel is dat in het nieuwe Vlaamse Regeerakkoord mogelijk nog een aantal zaken wijzigen met betrekking tot de inschrijvingen na het akkoord van afgelopen lente. Daarom is het beter om alles in een keer door te voeren en daar voldoende tijd voor uit te trekken.

Het nieuwe systeem zal inderdaad – al dan niet na bijkomende debatten, mevrouw Els Rochette – ingevoerd worden, zij het met een schooljaar vertraging. Die afweging heeft geresulteerd in een goed besluit.

Mag ik u wel aanraden om dit antwoord samen te beschouwen met het antwoord dat ik zo meteen zal geven op de vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten over de capaciteitsuitbreiding? Dat element maakt namelijk ook onlosmakelijk deel uit van het hele debat.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik dank het collegelid voor zijn antwoord, maar tegelijk betreur ik de stand van zaken. Sommigen steken de schuld op de Franstaligen; uit het antwoord van het collegelid maak ik op dat het de schuld van de Vlaamse Regering zou zijn, die niet snel genoeg richtlijnen heeft uitgevaardigd om het nieuwe systeem te kunnen implementeren.

Mij maakt het niet uit wiens schuld het is. In de 21ste eeuw moet het mogelijk zijn om snel een oplossing te kunnen uitwerken, zelfs voor grote problemen. Zelfs wanneer het niet mogelijk zou zijn om die algoritmes snel te ontwikkelen, dan nog vind ik het noodzakelijk om de voorrang van 55 naar 65 % te kunnen optrekken. Dat zeg ik met alle respect voor diegenen die al 9 jaar onderwijs in het Nederlands hebben genoten, en met alle begrip voor het feit dat zij een plaats moeten kunnen vinden in het Nederlandstalige onderwijs.

Wiens schuld het ook is, waar het ook fout gelopen is, hoe het ook komt dat de invoering nu op de lange baan moet worden geschoven: er is geen enkel excuus om een dergelijke schande nog langer in stand te houden, nu we voor het volgende schooljaar opnieuw zulke schrijnende verhalen krijgen over Nederlandstaligen die niet alleen niet terechtkunnen in de school van hun keuze, maar zelfs niet in een van de 7 scholen van hun keuze. Willen wij dat opnieuw meemaken, of willen we alsnog het tempo verhogen om ervoor te zorgen dat voor het schooljaar 2020-2021 de voorrang verhoogd wordt naar 65 %? Dat verkleint op z'n minst voor een deel de kans op dergelijke drama's.

Aan bepaalde collega's, die zo graag de indruk wekken dat de wereld van iedereen is en dat de bomen tot in de hemel groeien, wil ik zeggen dat we nu eenmaal in een land leven waar vastgelegd is dat in de hoofdstad de 2 gemeenschappen elk hun eigen onderwijs moeten regelen. En dat moeten we beslist zo houden, mijnheer Busselen. Als we de situatie van het

Franstalige onderwijs beschouwen, zou ik niet willen dat de Franstaligen ook het Nederlandstalige onderwijs zouden moeten organiseren. Laten we dat maar zelf blijven doen!

Het gevolg daarvan is – en dat is mijn persoonlijke mening en mijn politieke overtuiging – dat het volstrekt normaal is dat je er in een dergelijk systeem alvast voor zorgt dat de leden van je eigen gemeenschap, zonder enige uitzondering, de kans krijgen om een plaats te vinden in je onderwijs. Moeten de anderen dan geen plaats krijgen? Natuurlijk wel – als dat kan. Maar nogmaals: de bomen groeien niet tot in de hemel. Men kan niet enerzijds een ongebreidelde migratie promoten en blijven verdedigen, en anderzijds een capaciteitsprobleem in het onderwijs aanklagen. Het een is gekoppeld aan het andere, en diegenen die roepen dat er scholen bijgebouwd moeten worden, moeten misschien eens nadenken over hun verantwoordelijkheid in de hele problematiek.

Los daarvan zeg ik nogmaals, met collegelid Vanhengel destijds: je kunt het niet aan de mensen uitleggen dat er voor Nederlandstaligen – voor Vlamingen – in Brussel geen plaats is in geen van de 7 scholen van hun voorkeur. Dat heeft niets te maken met uitsluiting, extremisme, racisme of wat dan ook. Dat heeft te maken met gezond verstand.

Vandaar dat ik de vrijheid neem om een motie in te dienen, in de hoop dat u bij de Vlaamse Regering aandringt op spoed of dat tenminste de voorrangsregel van 55 naar 65% wordt verhoogd, ook al kost dat 100.000 euro.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Collega Dominiek Lootens-Stael stelt de dingen eenvoudiger voor dan ze in werkelijkheid zijn. Volgens mij zijn de aanpassingen technisch zeer complex omdat diverse voorrangsregels elkaar beïnvloeden. Een aanpassing aan een regel heeft daardoor ook gevolgen voor andere regels. Het schooljaar 2019-2020 is bijna half voorbij. Nu nog wijzigingen aanbrengen, heeft dus geen zin. Door het belangenconflict dat de Franse Gemeenschapscommissie inriep, hebben we het decreet pas in mei 2019 kunnen goedkeuren. Het is bijzonder jammer dat de termijn daardoor te kort was om van start te gaan met de nieuwe regels, zeker omdat de druk op het Nederlandstalige onderwijs deels toe te schrijven is aan het ondermaatse taalonderwijs in de Franse Gemeenschap.

Ik hoor collega Jan Busselen graag zeggen dat we een grotere bus moeten inzetten als 18 kinderen een bus voor 15 willen nemen. De Vlaamse Regering doet al haar uiterste best om de capaciteit uit te breiden, iets waar we het straks nog over moeten hebben. Er worden dus inspanningen geleverd, maar als de capaciteit niet volstaat en Nederlandstaligen Brussel verlaten omdat er voor hun kind geen plaats is op school, hebben wij als vertegenwoordigers van de Vlaamse gemeenschap de verantwoordelijkheid om in te grijpen. Ik vind het onvoorstelbaar dat een aantal collega's, die *nota bene* de Vlaamse gemeenschap in Brussel moeten vertegenwoordigen, de eersten zijn om te roepen dat de voorrangsregel op de schop moet. U laat de Vlamingen in Brussel echt in de steek.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Het zal blijken of de Brusselse bezorgdheden in verband met gelijke kansen in het onderwijs volgend jaar aan bod komen. Hebt u uw Franstalige ambtgenoot Caroline Désir al gesproken? Ik kijk ook uit naar wat u over de capaciteitsuitbreiding hebt te zeggen, want zoals u zelf al aangaf, kunnen ze niet los van elkaar worden gezien.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik wil het debat opentrekken. Het is gemakkelijk om te zeggen dat de wereld van iedereen is en dat de bomen tot in de hemel groeien, maar we leven

in een stad waar politieke keuzes worden gemaakt. Ik verwijs naar het werk van bijvoorbeeld vzw Toestand, dat de leegstand in Brussel heeft opgemeten. Er staat 1 tot 6 miljoen m² leeg. Plaatsgebrek is dus geen argument.

Zowel de meerderheidspartijen als de Vlaamse partijen in het algemeen negeren die realiteit. Als we niemand willen uitsluiten, iets wat u letterlijk zei, mijnheer Lootens-Stael, dan moeten we oplossingen zoeken en samenwerken om de kwaliteit te verbeteren en het capaciteitsprobleem op te lossen. Daarover rept u echter met geen woord, waardoor ik ook niet geneigd ben om te geloven dat u dat eigenlijk wilt.

Collegelid Sven Gatz: Ik wil benadrukken dat zo'n algoritme en alle voorrangscategorieën die eruit zijn afgeleid, geen eenvoudige materie vormen. Je kunt denken dat informatici alle problemen die politici creëren zomaar kunnen wegtoveren, maar dat klopt niet. Wij maken de keuzes en die worden vertaald in een algoritme, wat betekent dat de literair-juridische taal in binaire vorm wordt gegoten. Dat is niet eenvoudig. Het gaat van pseudocodes naar codes enzovoort, maar er speelt ook een juridisch aspect. Ik bedoel daarmee het volgende. Sommige algoritmes wijzen een school toe, maar achteraf valt niet te achterhalen waarom een kind in school x en niet in school y is ingeschreven. Dat heeft belangrijke juridische gevolgen.

Er is een algoritme dat wordt geacht rechtvaardig te zijn, maar een beroepscommissie voor leerlingenrechten of een rechter kan onmogelijk nagaan of dat daadwerkelijk zo is. IT is een hulpmiddel, maar als overheid moeten we ook bewijzen dat we, zoals de heer Vanhengel zei, alle kinderen gelijke rechten geven. Daarom moeten we buffers inbouwen en dat vergt tijd. Je kunt dat niet op 2 maanden rondkrijgen, al dacht ik dat vroeger ook.

Ik moet ervan uitgaan dat ook tijdens deze inschrijvingsronde een aantal mensen kunnen en zullen worden ontgoocheld en misschien niet alleen zogenaamde Brusselse Vlamingen. Wanneer we het systeem onder grote tijdsdruk hadden ingevoerd, zouden de chaos en de juridische en menselijke problemen nog veel groter zijn. Ook in zo'n geval is politiek een afweging van wat op korte termijn de minst slechte en op langere termijn de beste oplossing is. Los van het decreet zijn de meningen daar begrijpelijkerwijze over verdeeld.

Ik heb dit nog niet met minister Caroline Désir besproken. Ik ga uit van een aangename samenwerking tussen Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en Franse Gemeenschapscommissie (Cocof) en contacten met de minister van Onderwijs in Franstalig België, net zoals ik die uiteraard heb met de minister van de Vlaamse Gemeenschap. De marge als parlamentslid is niet dezelfde als die van een minister. Mevrouw Désir kan indertijd een resolutie over het belangenconflict hebben ingediend om het Vlaamse inschrijvingsdecreet aan te klagen, maar tegelijkertijd is er ook een dubbele bodem. Onze Franstalige vrienden in Brussel waren en zijn tegen de huidige regeling, maar tegelijkertijd willen ze heel graag hun kinderen in het Nederlandstalige onderwijs inschrijven. Ik begrijp dat daar *an sich* niets op tegen is, maar nu is minister Désir bevoegd voor de kwaliteit van het Franstalige onderwijs. Er zijn een aantal communicerende vaten die we in het oog willen houden. Ik wil dat globaal bekijken en geruzie zo lang mogelijk vermijden. Het lijkt me dan ook weinig zinvol om na de voorlopig goede afloop van het belangenconflict, de zaak opnieuw op de spits te drijven. In het belang van alle Brusselse kinderen moet er op termijn een systeem en capaciteit komen die het mogelijk maken om niet altijd in de school van de eerste keuze in te schrijven, maar toch een van de eerste keuzes te krijgen. Dat blijft mijn doel op middellange termijn en dat wil ik ook met mijn Franstalige collega's nastreven, maar in de eerste plaats moeten we het decreet voor het volgende schooljaar juist uitwerken.

- *Het incident is gesloten.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Op verzoek van mevrouw Bianca Debaets wordt haar vraag uitgesteld.

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

Capaciteit van het Nederlandstalig lager en middelbaar onderwijs in Brussel

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Zoals net uit het debat bleek, is de capaciteit van het Nederlandstalig onderwijs en de uitbreiding daarvan een belangrijk onderwerp. In een niet zo ver verleden moesten we bij gebrek aan interesse scholen sluiten en nu kan er niet snel genoeg capaciteit bijkomen. Dat komt doordat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een sterke reputatie heeft, niet in het minst inzake taalonderwijs, en steeds meer leerlingen aantrekt. Het gebrek aan capaciteit blijft daardoor een van de grootste uitdagingen. Zo verwacht men in 2024-2025 een tekort van 1.245 plaatsen. Het grootste deel van het miljard euro die van Vlaanderen via de Brusselnorm naar Brussel gaat, is bestemd voor het onderwijs. Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts heeft aangekondigd dat tegen 2022 4,5 miljoen euro wordt geïnvesteerd in extra schoolplaatsen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Daarbovenop krijgen 5 Brusselse Nederlandstalige scholen samen een miljoen euro voor geplande verbouwingen, nieuws dat me verheugt.

Vandaag is het echter zo dat de capaciteit van het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel veel groter is dan het secundair onderwijs. We hebben het al gehad over het mogelijke gebrek aan plaatsen bij de overgang van lager naar secundair onderwijs. Dat is iets wat me zorgen baart. Er zijn vandaag 156 basisscholen en 60 secundaire scholen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Volgens cijfers van het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA) volgden in het schooljaar 2017-2018 18.675 leerlingen les in het basisonderwijs, en slechts 15.171 leerlingen in het secundair onderwijs.

Wat is het verschil in capaciteit tussen het Nederlandstalig basis- en het secundair onderwijs? Zijn er projecties over de gevolgen van dat onevenwicht in capaciteit? Moeten we met het secundair onderwijs een inhaalbeweging maken? Hoeveel extra plaatsen leveren de 4,5 miljoen euro die Vlaanderen tijdens deze regeerperiode investeert op in het basis- en het secundair onderwijs? Wat zijn de lopende capaciteitsuitbreidingsprojecten in het basis en het secundair onderwijs?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik wil de heer Verstraeten bedanken voor deze interessante vraag over een zeer belangrijk onderwerp voor Brussel. Onrechtstreeks ging het hier eerder vandaag al over. Er is een groot tekort aan plaatsen in het onderwijs. Ik ben het ermee eens dat we ons beter zouden concentreren op het oplossen van dat tekort in plaats van op het bedenken van moeilijke systemen om mensen buiten ons onderwijsaanbod te houden.

Het plaatstekort in het secundair onderwijs is een grote uitdaging. Wij willen graag weten wat de concrete perspectieven zijn. Wat kan er gedaan worden om dat aan te pakken?

Ik bespeur toch ook enige ironie in de tussenkomst van de heer Verstraeten, wanneer hij het heeft over een bedrag van 4,5 miljoen euro dat, over meerdere jaren gespreid, gegeven zou worden om het tekort aan te pakken in het lager en secundair onderwijs. Daarmee zullen we niet heel ver komen, vrees ik. We zullen dadelijk van het collegelid vernemen of dit bedrag klopt.

Een ander punt dat wat moeilijk ligt, is dat er op Vlaams niveau allerlei besparingen worden aangekondigd, terwijl we met bijzonder pijnlijke tekorten en uitdagingen geconfronteerd worden, die investeringen vragen. Wat zal de VGC doen om dat allemaal op te lossen? Met de middelen die de VGC voorhanden heeft, zal dat bijzonder moeilijk, zelfs onmogelijk zijn. Dat is mijn inschatting.

Wat denkt het collegelid hierover en wat wil hij concreet doen om dit tekort weg te werken. Over welke middelen kan het collegelid beschikken? Heeft hij al concreet nieuws gekregen van de collega's uit Vlaanderen over de besparingen die in de lucht hangen maar die, dacht ik, nog niet concreet gemaakt zijn wat Brussel betreft? Wat zijn de beschikbare middelen? Welke middelen zijn nodig om dat tekort helemaal weg te werken?

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik kijk uit naar de cijfers die het collegelid ons zal geven. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om een misverstand uit de wereld te helpen, dat blijkbaar leeft bij een aantal nieuwe collega-raadsleden. Het klopt namelijk niet dat het Vlaams Belang gekant is tegen capaciteitsuitbreiding. Wij zijn daar zeker niet tegen, maar we hebben altijd wel gezegd dat enkel capaciteitsuitbreiding de problemen niet zal oplossen.

De heer Gilles Verstraeten zegt dat we op zoek moeten gaan naar een oplossing voor het tekort aan plaatsen. Dus geef ik als suggestie mee om *stante pede* de immigratiekraan dicht te draaien. Op termijn zal dat alleszins al een groot deel van ons capaciteitstekort wegnemen. Dat zal wellicht nog niet voor morgen zijn, maar toch zal dit tot een oplossing op iets langere termijn leiden. Zij die vandaag de armen in de lucht werpen en vaststellen dat we in de problemen zitten door dat capaciteitstekort, zijn toevallig net diegenen die al decennialang de ongebreidelde immigratie op alle mogelijke legale en illegale manieren hebben aangemoedigd.

Een capaciteitsuitbreiding is allemaal goed en wel, maar dan moet iedereen zijn verantwoordelijkheid nemen en moet ook de Franse Gemeenschap evenredig aan capaciteitsuitbreiding doen. Het heeft immers geen zin dat wij stevig aan capaciteitsuitbreiding doen om daarna vast te moeten stellen dat onze nieuwe scholen nog maar eens vollopen met anderstaligen, wat op zich geen probleem is, terwijl de Nederlandstaligen in de kou moeten blijven staan. Dat is namelijk in het verleden al vaak genoeg het geval geweest. Dit brengt ons onvermijdelijk opnieuw bij de voorrangsregels, die voor het Vlaams Belang moeten worden opgetrokken tot 100 %.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): De heer Gilles Verstraeten haalt cijfers aan over de investeringen van de Vlaamse overheid in de capaciteitsuitbreiding in Brussel. Kan het collegelid mij zeggen hoe deze zich verhouden tot de middelen die de VGC op dat vlak zelf investeert en dit zowel tijdens de vorige als tijdens de huidige legislatuur?

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Ik richt mij eerst tot de collega's die graag de statistieken en de evoluties volgen: de websites van de VGC-administratie zijn onvolprezen.

In de afdeling Onderwijs van de website vinden jullie alle mogelijke evoluties en cijfers terug. Jullie kunnen die dus gemakkelijk zelf bestuderen zonder daarvoor het College te bevragen.

Ik heb ook een vraag. Wie bepaalt de nood aan capaciteit? Daarover bestaan volgens mij dikwijls misverstanden in discussies. Wie bepaalt hoeveel capaciteit de ene en de andere nodig hebben? Er is maar 1 juist antwoord: de vragers, de klanten, de burgers. Zij hebben het recht op vrije keuze, in welke taal dan ook, in welk net dan ook. Het aanbod moet dus door de overheid gewaarborgd worden in functie van de vraag. Mochten alle Brusselaars hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs willen sturen, dan zou in principe de Nederlandstalige overheid onderwijs moeten aanbieden waar alle Brusselse kinderen naartoe kunnen. Zo is dat.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): We kunnen allemaal dromen.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Neen, dat is de realiteit. Dat is de wet, mijnheer Vanden Borre.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Wat die *backbencher* zegt, mijnheer de voorzitter, klopt niet helemaal. Want dat is vandaag al niet het geval.

Collegelid Sven Gatz: In de eerste plaats geef ik enkele kerngegevens met betrekking tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

De Vlaamse Gemeenschap voert op 1 februari van elk schooljaar een telling uit. Deze februaritelling vormt de basis voor de financiering van de scholen en voor de monitoring van het aantal leerlingen. De laatste februaritelling is aldus die van het schooljaar 2018-2019. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel telde toen 48.501 leerlingen: 47.101 leerlingen in het gewoon onderwijs en 1.387 leerlingen in het buitengewoon onderwijs.

In het gewoon onderwijs zaten 13.701 kinderen in het kleuteronderwijs, 18.654 kinderen in de lagere school en 14.759 jongeren in het secundair onderwijs. Op te merken valt dat ‘leerlingenaantallen’ niet hetzelfde is als ‘capaciteit’. Ik bedoel daarmee dat niet alle klassen aan hun maximale capaciteit zitten en dat niet alle nieuwe of uitgebreide scholen hun leerlijnen basis- en secundair onderwijs al volledig ingevuld hebben. De capaciteit wordt periodiek gemonitord door de Vlaamse Gemeenschap. Wij doen dus de tellingen en geven die door aan de Vlaamse Gemeenschap. De globale monitoring van de capaciteit gebeurt door Vlaanderen.

De financiering via de Brusselnorm houdt in dat in het onderwijs, erkend door de Vlaamse Gemeenschap, elke leerling – op basis van de zonet vermelde februaritelling – een ‘rugzakje met werkingsmiddelen’ betekent voor de school. Met deze reguliere middelen worden onder meer de infrastructuur, de lonen, het pedagogisch materiaal en educatieve activiteiten betaald. Deze financiering maakt *an sich* geen deel uit van de Brusselnorm, het is een automatisch mechanisme, waarbij het reguliere onderwijsbudget van de Vlaamse Gemeenschap naar alle erkende scholen gaat. Of ze zich nu in Brussel of in Antwerpen bevinden, dat maakt op zich geen verschil.

Het gewoon Nederlandstalig onderwijs in Brussel kent de laatste jaren een zeer sterke groei. Als voorbeeld nemen we enkele februaritellingen. Het kleuteronderwijs telde in het schooljaar 1998-1999 9.477 kleuters, in het schooljaar 2008-2009 11.430 en in het schooljaar 2018-2019 13.701 kleuters, dus een groei van 4.224 leerlingen of 44,5 % op 20 jaar tijd.

Als we diezelfde sprongen van 10 jaar maken in het lager onderwijs, zien we de volgende cijfers. We zijn gegaan van 10.949 leerlingen naar 13.680 leerlingen en vervolgens naar 18.654 leerlingen, een groei van 7.705 leerlingen oftewel 70,4 %.

In het secundair onderwijs is de situatie een beetje anders. Daar waren er 20 jaar geleden 11.492 leerlingen, 10 jaar geleden 12.357 leerlingen en vandaag 14.759 leerlingen, een groei van 3.267 leerlingen of 28,9 %.

De spectaculaire groei zette zich vooral in vanaf het schooljaar 2008-2009. Meer dan 10 jaar geleden werd immers duidelijk dat een combinatie van zowel de demografische groei als de stijgende populariteit van het Nederlandstalig onderwijs bij de Brusselaars, grote druk zou leggen op de onderwijscapaciteit. Mijn voorganger redeneerde, en voerde ook uit: *Gouverner, c'est prévoir*. Daarom startte al in het schooljaar 2009-2010 een investeringsoperatie in het basisonderwijs. De Vlaamse en de Franse Gemeenschap volgden enkele jaren later.

Op de precieze vraag over de 4,5 miljoen euro van de Vlaamse Gemeenschap en hoeveel plaatsen die oplevert, kan ik het volgende antwoorden. De vorige Vlaamse Regering reserveerde deze middelen als een financiële ondersteuning van het bouwproject Pacheco. Via een PPS realiseert de VGC daarmee een basisschool van 220 plaatsen, bovendien een uitbreiding van het Atheneum Brussel met 350 plaatsen en eventueel een kinderdagverblijf. Dat zijn we momenteel nog in detail aan het bekijken.

Het totale kostenplaatje bedraagt 23,3 miljoen euro. De bijdrage van 4,5 miljoen euro van de Vlaamse Gemeenschap is daarom zeker in dank aanvaard. De rest wordt door de VGC zelf geïnvesteerd.

Wat zijn de lopende en geplande projecten? Ik geef u een idee van de schaalgrootte van die inspanningen die tot nu werden geleverd. Sinds 2010 hebben de VGC en de Vlaamse Gemeenschap, specifiek voor capaciteitsuitbreiding en capaciteitsbestendiging, subsidies en principeakkoorden toegekend voor de creatie van meer dan 10.600 extra plaatsen in het gewoon basisonderwijs. Hiervan zijn er op dit moment, schooljaar 2019-2020, al 60 % gerealiseerd en opengesteld, namelijk 6.400 plaatsen. De overige 4.200 plaatsen volgen, ofwel bij de uitrol van de scholen waarvan het bouwproject al gerealiseerd is maar de school nog niet open, ofwel na realisatie van de bouwprojecten die in de stijgers staan of van projecten die spoedig zullen starten.

Het is evident dat deze spectaculaire groei in het basisonderwijs zich de komende jaren zal verderzetten in het secundair onderwijs. Dat wordt ook bevestigd door de capaciteitsmonitor 2018 van de Vlaamse Gemeenschap. Men verwacht ten opzichte van het schooljaar 2015-2016 een sterke stijging in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in alle onderwijsvormen van het Nederlandstalig gewoon secundair onderwijs. Tegen 2024-2025 verwacht men een toename van minstens 38 % of 5.126 leerlingen. Daarom zet de VGC ook zwaar in op het secundair onderwijs. Hiervoor hebben de VGC en de Vlaamse Gemeenschap al geïnvesteerd in de creatie van 5.300 extra plaatsen. Zo zijn de bouw van de campussen Comenius in Koekelberg, Gallait in Schaarbeek – vandaag overigens officieel gestart nadat we het juridisch geschil volledig achter ons gelaten hebben –, Pacheco in de Stad Brussel en de site St. Michel in Sint-Jans-Molenbeek, opgezet door de VGC, in volle ontwikkeling.

Maar het werk is daarmee niet af. Samen met de Vlaamse Gemeenschap wil de VGC verder plaatsen creëren, zowel in het basisonderwijs als in het secundair onderwijs. We zullen ons daarvoor op het kompas van de Vlaamse capaciteitsmonitor blijven oriënteren.

De aanhoudende vraag naar Nederlandstalig onderwijs in Brussel schept immers ook een ongeziene kans om de kennis van het Nederlands in onze hoofdstad te versterken en naar een echte meertalige stad te evolueren.

In het nieuwe investeringsplan voor scholenbouw dat het College in het voorjaar zal uitzetten voor de periode 2021-2025, zullen we zoals altijd een selectie maken van de potentiële capaciteitsuitbreidingsdossiers op basis van de opportuniteit, de gecreëerde capaciteit en de beschikbare middelen.

Zoals de heer Guy Vanhengel heeft opgemerkt, staan veel van de elementen die ik nu heb gegeven, ook op de website. We werken dus in alle transparantie. Ik stel voor dat we bij de bespreking van de begroting daar nog wat dieper op ingaan.

Scholenbouw zal uiteraard een prominente plaats innemen in het investeringsplan van het College. Maar ook de Franstalige Gemeenschap investeert in schoolinfrastructuur. Het onderwijsaandeel van de Nederlandstalige scholen of van kinderen die in het Nederlandstalig onderwijs schoollopen, is lichtjes toegenomen, maar het gaat zeker niet om een spectaculaire stijging gelet op de investeringen die wij de laatste jaren hebben doorgevoerd en die ik net heb opgesomd. De Franstaligen hebben eveneens geïnvesteerd. We kunnen zeker nog bepaalde zaken beter op elkaar afstemmen, maar de investeringen gaan grotendeels gelijk op. Wij hebben misschien iets meer geïnvesteerd dan de Franstaligen, maar het verschil is niet disproportioneel.

Hoe beslissen wij welke projecten voorrang hebben? We hebben gesprekken met alle partners: de schepenen van Onderwijs, de netten en de groepen binnen de netten. Nadien bekijken we in welke gemeente de capaciteitsnood het grootste is. Dat blijft nog altijd het belangrijkste. We proberen ook om de investeringen evenwaardig over de netten en gemeenten heen te spreiden. Dat vergt wat wikken en wegen, maar dat lukt. We houden uiteraard ook rekening met de financiële mogelijkheden en beperkingen. Voorts verschuiven we het vizier langzaam van alleen maar basisonderwijs naar meer en meer secundair onderwijs.

Zoals de heer Guy Vanhengel terecht opmerkt, is *la liberté du père de famille* nog altijd de basis van het onderwijsbeleid in Brussel. Ik wil niet zo ver gaan als de heer Guy Vanhengel, die zijn *freedom of speech* heeft teruggevonden, om te zeggen dat als morgen alle kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs willen gaan, wij aan die vraag moeten tegemoetkomen, maar dat is wel het systeem dat in 1971 werd ingevoerd. Wij hadden daar de grootste schrik voor en gedurende 20 of toch zeker 15 jaar werden we sterk weggedrukt, maar ondertussen is de situatie veranderd. We moeten in goede verstandhouding met de Franse Gemeenschap bekijken hoe we elk kind een goede plaats op school kunnen geven en hoe we meer kinderen Nederlands kunnen laten leren in onze meertalige context.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Dit is een vrij volledig antwoord. We zullen daarop graag terugkomen bij de begrotingsbesprekingen.

Een vraag waarop er niet is geantwoord, is die over het verschil in capaciteit tussen het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Ik hoor het collegelid graag zeggen dat er extra in het secundair onderwijs zal worden geïnvesteerd, maar waarop is die beslissing gebaseerd? Bestaan er simulaties dat er problemen zullen ontstaan bij de uitstroom van het basisonderwijs naar het secundair onderwijs omdat er een verschil in capaciteit tussen beide is?

Zoals collegelid Sven Gatz in de commissie heeft gezegd, ben ik en Arnaud Verstraete een beetje de Jansen en Janssen van het onderwijs aan het worden in deze Raad. Ik hoor mijnheer Vanhengel zeggen dat we het tekort moeten oplossen in plaats van allerlei ingewikkelde systemen uit te werken, maar de realiteit is nu eenmaal wat ze is. Men werkt dat tekort niet zomaar weg.

Mijnheer Vanhengel, ik droom nacht na nacht dat alle Brusselaars kiezen voor het Nederlandstalig onderwijs. Dat zou immers fantastisch zijn. Ik vrees evenwel dat dat nog niet voor morgen is. En zelfs mocht dat zo zijn, capaciteit bouw je niet zomaar bij. Het is spijtig dat de vraag van mevrouw Bianca Debaets vandaag niet aan bod komt, want ook die hoort zeker in deze discussie thuis. De heer Busselen zegt dat er gebouwen leegstaan, maar om die te vullen moeten er wel leerkrachten en directieteam worden gevonden. En dat is wellicht nog een veel grotere uitdaging, waarover we het ongetwijfeld nog vaak zullen hebben.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik dank collegelid Sven Gatz voor zijn duidelijke antwoorden.

Er werd hier gesproken over dromen. Wel, het is inderdaad de droom van Groen dat alle kinderen in Brussel Nederlands én Frans leren, zodat ze meertalig kunnen opgroeien. Het is perfect mogelijk om hun die troef te bieden, zodat ze nadien bijvoorbeeld makkelijker werk vinden. Dat is de keuze die wij voor de toekomst willen maken. Vandaar dat wij er alles aan willen doen om meer capaciteit in het Nederlandstalig onderwijs te creëren.

Er is in het verleden zo veel in het Nederlandstalig basisonderwijs geïnvesteerd dat er nu een enorme vraag vanuit de bevolking zal komen om ook in het middelbaar onderwijs in het Nederlands terecht te kunnen. Ik moedig daarom alle raadsleden - ook die van de N-VA - aan om die vraag voor meer capaciteit door te geven aan hun collega's in het Vlaams Parlement. Alleen door samen te werken kunnen we ons doel bereiken.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Het bedrag van 4,5 miljoen euro uit Vlaanderen bedraagt slechts 1/5de van het totale bedrag van 23,3 miljoen euro dat nodig is voor het Pachecodossier en de uitbreidingsprojecten in Brussel, terwijl Vlaanderen nochtans bevoegd is voor het Vlaams onderwijs in Brussel. Dat lijkt mij toch een wanverhouding te zijn. We moeten bekijken of Vlaanderen niet meer kan investeren in de capaciteit van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel.

Collegelid Sven Gatz: Mijnheer Verstraeten, we houden wel degelijk rekening met de capaciteitsmonitor voor het secundair onderwijs. De al gerealiseerde en nog te realiseren plaatsen voor de capaciteitsuitbreiding in het secundair onderwijs overtreffen licht de revisies van de capaciteitsinschatting. We zitten dus op schema. De voorbije jaren en decennia hebben we in belangrijke mate gelijke tred kunnen houden met de vraag, maar als het nodig is, moeten we natuurlijk nog een tandje bijsteken. Dat is het doel van het investeringsplan voor deze legislatuur. In dat plan zullen we de verschuiving van het basisonderwijs naar het secundair onderwijs voortzetten.

Sinds 2008 heeft de VGC ongeveer 300 miljoen euro in capaciteitsuitbreiding geïnvesteerd. De Vlaamse Gemeenschap heeft daar nog eens 100 miljoen euro aan toegevoegd. Dat is de algemene verhouding, maar de Vlaamse Gemeenschap doet bovendien nog andere zaken die niet altijd capaciteitsgerelateerd zijn.

Wij kunnen dergelijke grote bedragen investeren omdat er bij een van de vorige staatshervormingen werd afgesproken dat er extra middelen naar Brussel moesten gaan voor onderwijs, waarvan wij 20 % controleren en onze Franstalige vrienden 80 %. Dat verklaart dat de investeringen in het Brusselse onderwijs redelijk gelijk zijn opgegaan, ook al investeren wij iets meer dan de Franstaligen. We kunnen daar bij de begroting nog verder op ingaan.

Ik begrijp dat sommigen vinden dat de Vlaamse overheid meer zou kunnen of moeten doen, maar wij bekijken het pragmatisch. Wij hebben onze eigen middelen en de Vlaamse Gemeenschap investeert nog altijd substantieel in onze scholen. Als we die bedragen samentellen, kunnen we de uitdagingen aan. Alles kan altijd beter, maar ik bekijk het als een positief en complementair verhaal van overheden die zo veel mogelijk proberen samen te werken.

- *Het incident is gesloten.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De brief die jullie net ontvingen, heeft betrekking op de toelichting van de Beleidsnota Brussel in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement op woensdag 27 november 2019 om 9u30. Jullie zijn allen welkom.

- *De vergadering wordt om 11.12 uur gesloten.*

- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN

Ingekomen stukken

Begrotingsstukken

Ontwerp van verordening houdende vaststelling van begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2019 – Stuk 6 (2019-2020) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 26 november 2019.

Beleidsovereenkomst Stedenfonds 2014-2019 – Addendum 6 – Indiening en verwijzing

Beleidsovereenkomst Stedenfonds tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de periode 2014-2019 – Addendum 6

– Stuk 736 (2019-2020) – Nr.1

Doorverwezen naar de Plenaire vergadering.

Commissievergaderingen - verslagen

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 5 november 2019

Commissiewerkzaamheden

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 737 (2019-2020) – Nr.1

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 6 november 2019

Commissiewerkzaamheden

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 738 (2019-2020) – Nr.1

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 6 november 2019

Vraag

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 739 (2019-2020) – Nr.1

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van 12 november 2019

Commissiewerkzaamheden

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 740 (2019-2020) – Nr.1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets, de heer Fouad Ahidar en mevrouw Carla Dejonghe.

TREFWOORDENREGISTER

Beleidsovereenkomst Stedenfonds 2014-2019: Addendum 6

- Bespreking, blz. 3
- Stemming, blz. 6

Capaciteit van het Nederlandstalig lager en middelbaar onderwijs in Brussel, blz. 16

Interpellatie

- Zie** - Uitstel van de toepassing van het nieuwe Vlaamse inschrijvingsdecreet

Lerarentekort in Brussel, blz. 16

Uitstel van de toepassing van het nieuwe Vlaamse inschrijvingsdecreet, blz. 7

Vroegtijdige schoolverlaters, blz. 3

Vragen om uitleg

- Zie** - Lerarentekort in Brussel
- Vroegtijdige schoolverlaters
- Capaciteit van het Nederlandstalig lager en middelbaar onderwijs in Brussel